

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/74/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123010891
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2123010891.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Andrey Kondllovej, v trestnej veci odsúdeného A. A., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v B., trvalé bydlisko C. XXXX/XX, B., t. č. vo výkone trestu v ÚVTOS Leopoldov, o žiadosti odsúdeného o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 19. apríla 2023, č. k. 12PP/18/2023-28, na neverejnom zasadnutí konanom 22. augusta 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu a okresnému súdu sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

- Okresný súd Trnava (ďalej len okresný súd) uznesením z 19. apríla 2023, č. k. 12PP/18/2023-28, podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na § 67 ods. 1 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného A. A. (ďalej len odsúdený) o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 28. apríla 2011, sp. zn. 4T/21/2011.
- Zamietnutie žiadosti okresný súd odôvodnil tým, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku, teda vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov, ale dôsledne nespĺnil už prvú materiálnu podmienku, keď z hodnotenia riaditeľa ústavu vyplýva, že odsúdený síce nebol doposiaľ disciplinárne potrestaný, avšak boli voči nemu evidované negatívne poznatky o jeho osobe, ktoré majú za následok nespĺnenie tejto materiálnej podmienky. Odsúdený si tiež nevytvoril podmienky na preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia a podľa riaditeľa ÚVTOS iba čiastočne plní program zaobchádzania.
- Odsúdený podľa okresného súdu nespĺnil ani druhú materiálnu podmienku, keďže od neho nemožno očakávať, že by na slobode viedol riadny život. Tento záver okresný súd odôvodnil zo správania sa odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený má podľa odpisu registra trestov iba 1 záznam a vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát, avšak skutok, ktorého sa dopustil, svedčí o jeho neúcte k ľudskému životu, keď po predchádzajúcej slovnej hádke s matkou túto opakovanými údermi do rôznych častí tela usmrtil. Okresný súd teda poukázal aj na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, za ktorý odsúdený trest aktuálne vykonáva. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť bol okresný súd toho názoru, že náprava páchatelia a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom pokiaľ sa u odsúdeného vyskytol problém v správaní aj počas výkonu trestu odňatia slobody, nemožno od neho očakávať vedenie riadneho života na slobode. Čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienkové prepustenie. U odsúdeného prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. V prípade podmienkového prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov.
- Po vyhlásení uznesenia na verejnom zasadnutí sa prokurátor vzdal práva na podanie sťažnosti, no odsúdený voči uzneseniu zahlásil sťažnosť.

5. Zhlásenú sťažnosť odsúdený odôvodnil vlastnoručným písomným podaním doručeným okresnému súdu 4. mája 2023.

5.1. Odsúdený namietal nesprávne zistenie a neúplný skutkový stav v prípade oboch materiálnych podmienok, porušenie procesných záruk, práva na prípravu obhajoby, a spravodlivého súdneho konania.

5.2. K prvej materiálnej podmienke odsúdený uviedol, že okresný súd vychádzal len izolovane z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, v ktorom boli zaznamenané nedostatky menšieho významu ako poriadok v cele - na väzbe, nedostatočné plnenie služby pri stolíku (23. októbra 2017), nenastúpenie na previerku odsúdených (stav, počet), uvedenie príslušníka ZVJS do omylu nepravdivou informáciou (2. septembra 2022) (pozn. odsúdeného - dátumy nedostatkov zistil z pohovoru s pedagógom D. E. F. 28. apríla 2023). Odôvodnenie nesplnenia tejto podmienky je zjavne svojvoľné a arbitrárne. Otázkou materiálnych podmienok pri podmiennečnom prepustení určili aj nasledovné rozhodnutia Ústavného súdu ČR z 28. novembra 2018 pod sp. zn. II ÚS 482/18, z 12. februára 2019 pod sp. zn. III. 2204/17, z 18. júna 2019 pod sp. zn. II ÚS 810/18každý aspekt správania, či plnenia, či neplnenia povinností odsúdeného značí jeho polepšenie, či nepolepšenie, a môže byť relevantný pre posúdenie týchto podmienok. Polepšeniu môže nasvedčovať, pokiaľ sa odsúdený zúčastňuje, rozoznáva, reflektuje okolnosti, ktoré prispeli k tomu, že spáchal trestný čin, zlepšuje svoje znalosti a zručnosti, úprimne ľutuje svojho konania alebo pokiaľ vo výkone trestu výrazne neporušuje svoje povinnosti. Má evidované tri nedostatky riešené pohovorom, prvý v roku 2010, druhý 23. októbra 2017, tretí 2. septembra 2022. Okresný súd neprihliadal na fakt, že nebol disciplinárne potrestaný, čiže ani pokarhaný, ani napomenutý, no bol 4-krát disciplinárne odmenený. Je umiestnený vo výstupnom oddiele zaradený do programu šanca na návrat, kde je pripravovaný na život od 22. septembra 2022. Sú tam odsúdení, ktorí si príkladne plnia svoje povinnosti, preukazujú polepšenie a sú príkladom pre iných a je u nich predpoklad podmiennečného prepustenia. Pričom v hodnotení je uvedené, že je odporúčané prepustiť ho s dohľadom len preto, že má súdom nariadený ochranný dohľad (len dva roky). Inak by ho odporučili prepustiť bez dohľadu.

5.3. Odsúdený ďalej namietal, že okresný súd neskúmal, či sa zbavil vo výkone trestu záporných vlastností, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu alebo aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin (R 37/1937). Okresný súd nepristupoval k vyhodnoteniu jeho osobnostných čŕt dostatočným spôsobom, nezisťoval, či sa jeho osobnosť zmenila alebo nie vo vzťahu k spoločenským normám, či je možné konštatovať u neho nejaký stupeň prevýchovy a resocializácie. Tým, že je vo výstupnom oddieli je zrejmé, že už nie je potrebné na neho pôsobiť výkonom trestu. Vo výstupnom oddieli sú iba polepšení odsúdení a je tam kapacita iba 25 osôb. Osobitnú kategóriu tam tvoria odsúdení, ktorí majú pred pevným výstupom tak dva mesiace až pol roka, záleží od dĺžky trestu.

5.4. Krajskému súdu v Trnave dáva odsúdený do pozornosti, že je staršou osobou (67 rokov) po viacerých operáciách, čo dodatočne preukáže listinnými dôkazmi. Je poberateľ starobného dôchodku. Napriek tomu, že nemusel pracovať, dobrovoľne pracoval a vykonával služby pre väznicu. Služba pri stolíku od roku 2016 až do roku 2022, službu vykonával od 4.30 hod. do 18.30 hod., predtým šil obuv, montoval svietidlá, pracoval v záhrade, a tiež vykonával upratovacie práce.

5.5. K druhej materiálnej podmienke odsúdený ďalej uviedol, že jeho správanie a plnenie si povinností nevybočilo z komfortnosti, mal len tri negatívne poznatky vyriešené pohovorom. Okresný súd neskúmal jeho postoj k spoločenským normám, osobnostné rysy, postoj k trestnej činnosti. Iba z minulého správania, ktoré bolo jednorazovým excesom, okresný súd negatívne stupňoval význam spáchaného trestného činu vo vzťahu k vedeniu riadneho života. Riaditeľ ÚVTOS musel konštatovať u neho len čiastočné splnenie podmienok pre podmiennečné prepustenie, pretože odsúdený má súdom nariadený ochranný dohľad 2 roky (§ 64 vyhlášky 368/2008 Z. z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody). Každý takýto odsúdený dostáva béčkové hodnotenie. Okresný súd ďalej nezohľadnil, že je osoba prvotrestaná, po prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody, osoba vysokého veku, poberateľ starobného dôchodku, v doterajšom živote riadne pracujúci s dobrou povestou v mieste bydliska, doopatroval otca (83 rokov) a rovnako sa staral aj o matku, u ktorej sa vo vyššom veku objavili sociálne disfunkcie, bol osobou preverenou previerkou na spôsobilosť špecifického zamestnania, práca v slovenskej televízii a rozhlase. Pracoval tam od roku 2005 do roku 2010. Je nekonfliktný, neagresívny, prispôsobivý. Mnohokrát oľutoval konanie, ktorého sa dopustil. Má po prepustení z výkonu trestu zabezpečené bývanie a sociálne náležitosti k tomu patriace - dôchodok a iné.

5.6. Ďalej odsúdený namietal, že okresný súd si tiež nezabezpečil kompletný spisový materiál pod sp. zn. 4T/21/2011, z ktorého by sa dozvedel okolnosti skutku, ktoré nie sú uvedené v rozsudku (R 62/1965, R4/1964).

5.7. Podľa odsúdeného samotná povaha a charakter trestného činu nevyjadruje vždy presne stupeň a povahu narušenia páchatel'a. Neznamená to, že páchatel' je rovnako nebezpečný ako trestný čin,

ktorého sa dopustil. Okresný súd sa mal zaoberať tým, či v jeho osobnosti nastali výrazné zmeny. Prihliadnutie okresným súdom na skutok spred 12 rokov je porušenie zásady ne bis in idem. Okresný súd nevykonal dostatočné dokazovanie k skutočnostiam dôležitým pre rozhodnutie.

5.8. Odsúdený namieta aj porušenie práva na obhajobu podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy SR a čl. 6 ods. 3 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Hodnotenie riaditeľa ÚVTOS bolo vypracované 17. apríla 2023 a s jeho obsahom bol oboznámený 19. apríla 2023, teda iba necelú hodinu pred verejným zasadnutím. Je toho názoru, že mu bolo odopreté právo na riadnu prípravu na verejné zasadnutie. Minimálna príprava na obhajobu je 5 dní. Navyše je osoba menej doslychavá, slabšie vidiaca do diaľky aj blízko. Silné citové rozrušenie spôsobené neobjektívnym hodnotením ako aj zhoršenie senzorickeho vnímania sťažili aktívnu a účinnú obhajobu.

5.9. S poukazom na uvedené odsúdený navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie okresného súdu zrušené a vec vrátená okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Alternatívne, aby po zrušení napadnutého uznesenia krajský súd sám vo veci rozhodol tak, že jeho žiadosti vyhovie.

5.10. Na záver sťažnosti odsúdený uviedol, že spáchanú trestnú činnosť ľutuje, keďže vzal život milovanej osobe, v skratovom konaní, vždy to bude ľutovať, bolo to fatálne ľudské zlyhanie a žiadny trest už neodčiní ohavnosť skutku. Zároveň je však presvedčený, že miera odpykaného trestu bola pre neho dostatočným ponaučením. Na slobode by ešte rád pracoval na prílepšenie k dôchodku 2 hodiny denne, tiež chce pracovať v záhradke. Bol by tým užitočnejší pre spoločnosť ako keby ostal vo výkone trestu odňatia slobody.

6. Prokurátor sa k dôvodom sťažnosti do konania neverejného zasadnutia bližšie nevyjadril.

7. Okresný súd predložil spisový materiál Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) na rozhodnutie o sťažnosti odsúdeného 17. mája 2023.

8. Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por., pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak

a) nie je prípustná,

b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo

c) nie je dôvodná.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

9. Krajský súd ako nadriadený orgán, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal odsúdený sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného je dôvodná.

10. Podľa § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák., pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák., osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

11. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdený nemá automatický nárok. K podmiennečnému prepusteniu odsúdeného môže súd pristúpiť len ak vykonané dokazovanie vedie k spoľahlivému záveru, že u odsúdeného boli splnené zákonom stanovené podmienky, a to tak formálneho, ako aj materiálneho charakteru. Formálnou podmienkou podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je vykonanie zákonom stanovenej časti uloženého trestu. Materiálnymi podmienkami je potrebné rozumieť v prvom rade preukázanie polepšenia odsúdeného a v druhom rade preukázanie skutočnosti, že je možné od odsúdeného dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

12. Odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 28. apríla 2011, sp. zn. 4T/21/2011, právoplatným 28. apríla 2011, uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 16 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu bol uložený ochranný dohľad vo výmere 2 roky a tiež mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

13. V tomto prípade odsúdený spáchal úmyselný trestný čin, konkrétne obzvlášť závažný zločin. To znamená, že v prejednávanej veci sa pre naplnenie formálnej podmienky na podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody vyžaduje výkon troch štvrtín uloženého trestu. Odsúdený túto zákonnú (formálnu) podmienku splnil 22.10.2022, čo okresný súd správne skonštatoval.

14. Vo vzťahu k posúdeniu splnenia zvyšných dvoch zákonných (materiálnych) podmienok podmiennečného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, mal okresný súd v tejto súvislosti ďalej skúmať, či u odsúdeného došlo k polepšeniu, teda, či u neho prebehol proces vnútornej premeny jeho osobnosti oprávňujúci „nádej“, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, v rámci čoho musí zväžiť aj závažnosť a povahu trestného činu, ktorého sa vykonávaný trest týka, plnenie si povinností a správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody v kontexte jeho doterajšieho spôsobu života, charakteru jeho osoby, povahových vlastností a jeho postoja k spáchanému trestnému činu, ktoré je možné zistiť z hodnotenia odsúdeného ústavom, v ktorom vykonáva alebo vykonával trest odňatia slobody, väzbu, jeho charakteristik, posudkov a podobne, ktoré sú obsiahnuté aj v spomínanom spise tak, aby okresný súd mal dostatočný podklad pre zistenie, či je možné od odsúdeného reálne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

15. Okresný súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia konštatoval, ako to už bolo vyššie uvedené, že pri svojom rozhodovaní zohľadňoval hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, teda správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, okrajovo poukázal na to, že odsúdený je prvotrestaný a na závažnosť trestného činu a spôsob jeho spáchania. Pritom mal dôvodné pochybnosti o tom, či sa odsúdený polepšil a či možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Okresný súd však už nevedel, či sa odsúdený zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré u neho viedli k spáchaniu trestnej činnosti, za ktorú uložený trest vykonáva, či sa podmienkam výkonu trestu neprispôbil len formálne, aké konkrétne záporné vlastnosti, či charakterové črty viedli u odsúdeného k spáchaniu trestnej činnosti, za ktorú uložený trest teraz vykonáva, zjavne preto, že dokazovanie v tomto smere nevykonával.

16. Takéto odôvodnenie napadnutého uznesenia považuje krajský súd za nedostatočné, ktoré nespĺňa parametre predpokladané zákonom. Okresný súd pri prvej materiálnej podmienke len stroho konštatoval, že u odsúdeného boli zistené negatívne poznatky o osobe odsúdeného, ktoré však bližšie nekonkretizoval ani ich nevyhodnotil vzhľadom na časové okamihy, kedy boli spáchané, či to bolo na začiatku výkonu trestu alebo počas celého výkonu trestu, čo má tiež vplyv na vyhodnotenie polepšenia odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody. Takto všeobecne formulované konštatovanie okresného súdu nie je preskúmateľné, keďže nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych skutočností dospel k záveru, že odsúdený nepreukázal polepšenie. Na účely preskúmania druhej materiálnej podmienky okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na odpis registra trestov, teda že odsúdený bol doposiaľ 1-krát súdne trestaný, pričom poukázal na povahu a závažnosť spáchaného skutku avšak tieto skutočnosti opäť bližším úvahám nepodrobil.

17. Krajský súd sa stotožnil so sťažnostnými námietkami odsúdeného, že rozhodnutie okresného súdu je založené vo svojej podstate na jeho trestnej minulosti, resp. okolnostiach vzťahujúcich sa na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, pričom v ňom absentuje relevantné vysporiadanie sa s okolnosťami týkajúcimi sa posúdenia zákonnej podmienky, či v budúcnosti povedie riadny život.

Predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti však nemôže byť založený predovšetkým, či dokonca výlučne na trestnej minulosti konkrétneho jednotlivca. Je potrebné zohľadniť ďalšie aktuálne poznatky o osobe odsúdeného, stav jeho nápravy aj prostredie, v ktorom by sa ocitol po prípadnom podmienenom prepustení na slobodu, ako aj zaoberať sa okolnosťami spáchania trestnej činnosti s ohľadom na mieru prekonania subjektívnych príčin tejto trestnej činnosti na strane odsúdeného. Trestnú minulosť nemožno hodnotiť formalisticky – koľkokrát bol jednotlivec odsúdený, koľkokrát vykonával nepodmienený trest odňatia slobody či koľkokrát porušil podmienky podmieneného prepustenia. Je potrebné zvážiť, pred akou dlhou dobou a z akých dôvodov došlo k spáchaniu predchádzajúcich trestných činov a či možno od odsúdeného na základe jeho aktuálneho výkonu trestu očakávať, že povedie riadny život (nálezy Ústavného súdu Českej republiky č. k. I. ÚS 2201/16 z 3. januára 2017 a č. k. II. ÚS 1945/20 z 29. januára 2021). Význam má aj podľa možnosti čo najúplnejšia identifikácia osobných či sociálnych podmienok, ktoré má odsúdený vytvorené na prechod do bežného života, a či tieto v individuálnych okolnostiach danej veci etablojú dostatočný predpoklad vedenia riadneho života v budúcnosti (viď nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 250/2023).

18. Už len vyššie uvedené nedostatky napadnutého uznesenia sú dôvodom pre jeho zrušenie a vrátenie vecí okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

19. Avšak krajský súd sa stotožnil aj so sťažnostnou námietkou odsúdeného, že si okresný súd mal pripojiť celý spisový materiál Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 4T/21/2011. Nie však preto, že by malo ísť o bežnú prax súdov /judikát cit. odsúdeným je prekonaný/, ale preto, že rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 28. apríla 2011, sp. zn. 4T/21/2011, právoplatný 28. apríla 2011, v tomto prípade neobsahoval žiadne odôvodnenie, keďže ním bola schválená dohoda o vine a treste.

20. Ak nepoznáme osobnostný profil odsúdeného pred spáchaním trestného činu, za ktorý bol odsúdený, nevieme relevantne zodpovedať otázku dosiahnutého stupňa jeho polepšenia, lebo na tento stupeň sa nedá usudzovať len podľa správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody, ale je nutné skúmať, či sa odsúdený zbavil záporných vlastností, charakterových čŕt, sklonov a zlých návykov, ktoré ho viedli k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol odsúdený, alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu trestný čin spáchať (primerane R 37/1973). Polepšenie je totiž vývojový proces vnútornej premeny páchatelovej osobnosti, ktorý sa navonok prejavuje v jeho správaní. Dobré správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody však samé o sebe automaticky neznamená, že sa odsúdený polepšil, pretože môže byť aj len prejavom vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie väznice, nie o náznak skutočných zmien osobnosti odsúdeného.

21. Podľa názoru krajského súdu okresný súd nezisťoval výsluchom odsúdeného ani ďalšie skutočnosti, ktoré v súvislosti s predmetným rozhodovaním majú svoju relevanciu, napr. kde by odsúdený po prepustení býval, z čoho by žil, či má nejaké sociálne, rodinné zázemie a iné faktory, ktoré by v konečnom dôsledku mohli umožniť jeho úspešnú integráciu do spoločnosti a zavŕšiť proces jeho resocializácie.

22. Z prezentovaných dôvodov považoval krajský súd sťažnosť odsúdeného za dôvodnú, preto napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. v celom rozsahu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie

23. Úlohou okresného súdu po vrátení veci bude doplniť dokazovanie v zmysle vyššie uvedeného, teda oboznámením podstatnej časti spisu Okresného súdu Bratislava I pod sp. zn. 4T/21/2011, ktorý si za týmto účelom vyžiada, aktualizovaným hodnotením riaditeľa ústavu, zistením stavu realizácie súdom uloženého ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou a výsluchom odsúdeného vo vyššie naznačenom smere. Až na základe takto doplneného dokazovania, po zhodnotení všetkých relevantných skutočností, ktoré z neho vyplynú, okresný súd opätovne rozhodne o predmete konania a svoje rozhodnutie riadne odôvodní spôsobom, ktorým dá stranám komplexné odpovede na všetky kľúčové otázky.

24. Dokazovanie okresný súd zameria predovšetkým na fakt, či už doterajší výkon trestu odňatia slobody v dostatočnej miere prispel k zmene záporných vlastností či charakterových čŕt odsúdeného, ktorá (miera) by svedčila o dosiahnutom stupni nápravy, teda o polepšení odsúdeného. Súčasná správa ústavu na výkon trestu odňatia slobody všetky potrebné informácie v tomto smere neobsahuje a nedoplnil to ani zástupca ústavu prítomný na verejnom zasadnutí. Pokiaľ napriek doplnenému dokazovaniu otázku, aký stupeň nápravy odsúdený dosiahol, respektíve v akom rozsahu sa polepšil, teda či u neho prebehol vývojový proces vnútornej premeny jeho osobnosti, nebude možné zodpovedať uspokojivým spôsobom, nie je vylúčenie ani jej posúdenie príbrať do konania príslušného znalca.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.